

मानव अधिकार भनेको के हो ?

मानव अधिकार प्रत्येक व्यक्तिको जन्मसिद्ध अधिकार हो जुन मानिसलाई मानिस भएका नाताले स्वतः प्राप्त हुन्छ । मानव अधिकार सबैले समान रुपमा उपभोग गर्न पाउने र कसैले खोस्न नसक्ने अधिकारहरू हुन । रंग, जात, जाति, समुदाय, लिङ्ग, सामाजिक उत्पत्ति, धर्म, भाषा, राष्ट्रियता, उमेर, अपाङ्गता वा अन्य कुनै पनि आधारमा विभेदरहित ढङ्गले मानव अधिकार प्रत्येक व्यक्तिको लागि समानरुपले लागू हुन्छ । प्रत्येक मानिसले आत्म सम्मानका साथ बाँच्न पाउनु, सबै सरह समान व्यवहार पाउनु, विचार र अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता पाउनु, आफूलाई असर पर्ने विषयको निर्णय गर्ने प्रक्रियामा सहभागी हुन पाउनु, पोसिलो खाना पेटभर खान पाउनु, कमसेकम आधारभूत शिक्षा अनिवार्य र निःशुल्क पाउनु, आधारभूत स्वास्थ्य सेवा पाउनु, पेशा तथा रोजगारी छनोट गर्ने स्वतन्त्रता, आदि मानिसका मानव अधिकार हुन । मानव अधिकार अन्तर्राष्ट्रिय तथा राष्ट्रिय कानुनहरूबाट सुरक्षित गरिएको हुन्छ। मानव अधिकार परिपूर्ति नभएको वा हनन् भएको खण्डमा दावी गरेर प्राप्त गर्न सकिन्छ ।

नेपालको संविधानमा सबैको मानव अधिकारका लागि संकल्प

संविधान देशको मूल कानुन हो । संविधान अनुसार नै अन्य कानुन, नियम तथा नीति बन्दछन् । देशका नागरिकका हक अधिकारहरू संविधानमा व्यवस्था गरिएको हुन्छ । वि.सं.२०७२ असोज ३ गते जारी भएको नेपालको संविधानले पनि धारा १६ देखि ४६ सम्मका ३१ वटा धारामा नागरिकको मौलिक हकको व्यवस्था गरेको छ । नेपालको संविधानमा ३५ भाग, ३०८ धारा, र ९ अनुसूची रहेका छन् । यस संविधानको प्रस्तावनामा निम्न संकल्पहरू गरिएको छ:

- राज्य व्यवस्थाले सृजना गरेका सबै प्रकारका विभेद र उत्पीडनको अन्त्य;
- विविधता विचको एकता, सामाजिक साँस्कृतिक ऐक्यबद्धता, सहिष्णुता र सद्भावलाई संरक्षण एवं प्रवर्द्धन;
- वर्गीय, जातीय, क्षेत्रीय, भाषिक, धार्मिक, लैङ्गिक विभेद र सबै प्रकारका जातीय भेदभाव तथा छुवाछूतको अन्त्य;
- आर्थिक समानता, समृद्धि र सामाजिक न्याय सुनिश्चित गर्न समानुपातिक समावेशी र सहभागितामूलक सिद्धान्तका आधारमा समतामूलक समाजको निर्माण ।

नागरिकका कर्तव्यहरू

अधिकार र कर्तव्य एउटा सिक्काको दुई पाटा हुन् । नागरिकको मानव अधिकारको सम्मान, संरक्षण र संवर्द्धन गर्ने जिम्मेवारी राज्य र यसका जिम्मेवार संस्थाहरूको हो । जसरी राज्य आफ्ना हरेक नागरिकहरूले आत्मसम्मानपूर्ण जीवन प्राप्त गर्ने वातावरण सृजना गर्न जिम्मेवार छ, त्यसरी नै हरेक व्यक्तिले आफ्नो नागरिक कर्तव्यहरू पुरा गर्नु जरुरी छ ।

नेपालको संविधानको धारा ४८ मा व्यवस्था गरिएका नागरिक कर्तव्यहरू ४ वटा छन:

क) राष्ट्रप्रति निष्ठावान हुँदै नेपालको राष्ट्रियता सार्वभौमसत्ता र अखण्डताको रक्षा गर्नु,

ख) संविधान र कानुनको पालना गर्नु,

ग) राज्यले चाहेको बखत अनिवार्य सेवा गर्नु,

घ) सार्वजनिक सम्पतिको सुरक्षा र संरक्षण गर्नु ।

राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग

राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग वि.सं. २०५७ साल जेठ १३ गते स्थापना भएको हो । नेपालको संविधानको भाग–२५ को धारा २४८ र २४९ मा राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग सम्पन्धि व्यवस्था गरिएको छ । यस आयोगमा अध्यक्ष र चार सदस्यहरू सहित पाँच जना ६ वर्षका लागि नियुक्त हुन्छन् । नेपालको मानव अधिकारको सम्मान, संरक्षण र संवर्धन तथा त्यसको प्रभावकारी कार्यान्वयनलाई सुनिश्चित गर्नु राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको कर्तव्य हो ।

‘सबैका लागि घर-घरमा मानव अधिकार’ को मूल मर्मलाई आत्मसात गर्दै यही नै शान्ति र विकासको आधार हो भन्ने मान्यताका साथ मानव अधिकार सँस्कृतिको विकास गर्ने राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको दूरदृष्टि रहेको छ ।

राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगले मानव अधिकार राष्ट्रिय कार्ययोजनाको कार्यान्वयन अवस्थाको स्वतन्त्र रूपमा अनुगमन गर्दछ । कुनैपनि नागरिकले आफ्नो अधिकारको हनन् भएमा आयोग समक्ष उजुरी गर्न सक्दछन् । आयोगले मानव अधिकारको उल्लंघनका घटनामा अनुसन्धान गर्ने, पीडितलाई उद्धार गर्ने, पीडितलाई कानुन बमोजिम क्षतिपूर्ति दिन आदेश दिने जस्ता अधिकार प्रयोग गर्न सक्दछ । मानव अधिकार आयोगले मानव अधिकार उल्लंघनका घटनामा अन्य आयोगहरूसँग पनि मिलेर काम गर्दछ ।

राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको केन्द्रीय कार्यालय हरिहरभवन, ललितपुरमा छ । हाल यसका ५ वटा क्षेत्रीय कार्यालय र उप–क्षेत्रीय कार्यालयहरू समेत रहेका छन् ।

राष्ट्रिय दलित आयोग

राष्ट्रिय दलित आयोगको स्थापना वि.सं. २०५८ साल चैत्र ६ गते भएको हो । दलित समुदायका हक अधिकार संरक्षण र प्रवर्द्धन तथा जातीय भेदभाव तथा छुवाछूतको अन्त्यका लागि कार्य गर्न राष्ट्रिय दलित आयोगको स्थापना भएको हो । नेपालको संविधान अनुसार राष्ट्रिय दलित आयोग संवैधानिक आयोग हो । संविधानको धारा २५६ मा राष्ट्रिय दलित आयोग सम्बन्धि व्यवस्था गरिएको छ । आयोगमा अध्यक्ष र अन्य चार जना सदस्य ६ वर्षका लागि नियुक्त हुने व्यवस्था छ ।

‘जातीय छुवाछूत, उत्पीडन र विभेदको अन्त्यका लागि राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रमको तर्जुमा गरी कार्यान्वयनका लागि नेपाल सरकार समक्ष पेश गर्ने र दलित समुदायको अधिकारसँग सम्बन्धित कानुनको प्रभावकारी कार्यान्वयन भए वा नभएको अनुगमन गरी नेपाल सरकारलाई सुझाव पेश गर्ने’ सहितका कामलाई राष्ट्रिय दलित आयोगको मुख्य कामको रुपमा संविधानमा व्यवस्था

गरिएको छ ।

जातीय भेदभाव तथा छुवाछूत (कसूर र सजाय) ऐन, २०६८ को कार्यान्वयनका लागि पनि राष्ट्रिय दलित आयोगको महत्वपूर्ण भूमिका छ । जातीय भेदभाव तथा छुवाछूतका घटनाका पीडितको उजुरी प्रहरीले नलिएमा दलित आयोग मार्फत समेत उजुरी गरी पीडित न्याय खोज्न सक्दछन ।

राष्ट्रिय दलित आयोगको कार्यालय हाल जावलाखेल, ललितपुरमा छ । संविधान अनुसार राष्ट्रिय दलित आयोगले आवश्यकता अनुसार प्रदेशमा समेत आफ्नो कार्यालय स्थापना गर्न सक्नेछ ।

राष्ट्रिय महिला आयोग

राष्ट्रिय महिला आयोगको स्थापना वि.सं. २०५८ साल फाल्गुण २३ गते भएको हो । महिलाको अधिकार र हितको संरक्षण र प्रवर्द्धन गरी उनीहरूलाई विकासको मूल प्रवाहमा प्रभावकारी रुपमा समावेश गर्नु यसको मुख्य उद्देश्य हो । नेपालको संविधानको धारा २५३ मा राष्ट्रिय महिला आयोग सम्बन्धि व्यवस्था छ ।

महिलाको हक-हितसँग सरोकार राख्ने नीति तथा कार्यक्रमको तर्जुमा गरी कार्यान्वयनका लागि नेपाल सरकार समक्ष पेश गर्ने, महिलाको हक-हितसँग सम्बन्धित कानुन वा नेपाल पक्ष भएको अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि वा सम्झौता अन्तर्गतको दायित्व कार्यान्वयन भए वा नभएको विषयमा अनुगमन गरी त्यसको प्रभावकारी पालन वा कार्यान्वयनको उपाय सहित नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने जस्ता काम महिला आयोगले गर्दछ ।

मानव अधिकार राष्ट्रिय कार्ययोजना के हो ?

नेपालले मानव अधिकारको सम्मान, संरक्षण र प्रवर्द्धनका लागि राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय तहमा गरेका प्रतिबद्धताहरूको कार्यान्वयनका लागि आर्थिक वर्ष २०६१/०६२ देखि मानव अधिकार राष्ट्रिय कार्ययोजना बनाई कार्यान्वयन गर्न थालेको छ । हाल चौथो राष्ट्रिय कार्ययोजना (आर्थिक वर्ष २०७१/७२ देखि २०७५/७६) कार्यान्वयनमा रहेको छ । राष्ट्रिय कार्ययोजना बनाउने मुख्य निकाय प्रधानमन्त्री कार्यालय हो । मानव अधिकार राष्ट्रिय कार्ययोजनाले मानव अधिकारको संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्न क्रियाशिल सबै सरकारी तथा गैरसरकारी निकायहरूका लागि समेत मार्गनिर्देश गर्दछ ।

चौथो राष्ट्रिय मानव अधिकार कार्ययोजनाका विशेष उद्देश्यहरू निम्न छन् :

१) मानव अधिकार प्रतिको प्रतिबद्धतालाई व्यवहारिक रूपमा सुनिश्चित गर्ने,

२) राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय दायित्व कार्यान्वयन गर्ने,

३) मानव अधिकारलाई विकासका मुद्दाहरूसँग संरचनागत र कार्यात्मक रूपले जोड्ने,

४) मानव अधिकार सँस्कृतिको विकास गर्ने ।

राष्ट्रिय मानव अधिकार कार्ययोजनामा आम नेपाली जनताको मानव अधिकार संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्न शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी, खाद्य सुरक्षा, मानव अधिकार शिक्षा, समावेशी विकास, सामाजिक

सेवा र सुरक्षा, लगायतका १८ वटा विषय तथा क्षेत्रहरू पहिचान गरिएका छन् ।

जिल्ला स्तरमा यो कार्ययोजनाको कार्यान्वयन र समन्वयका लागि प्रमुख जिल्ला अधिकारीको संयोजकत्वमा ‘मानव अधिकार राष्ट्रिय कार्ययोजना जिल्ला स्तरीय समन्वय तथा कार्यान्वयन समिति’ रहने व्यवस्था छ । समितिको बैठक प्रत्येक ३ महिनामा बस्नु पर्दछ । उक्त समितिले प्रत्येक तीन महिनामा प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयमा प्रतिवेदन बुझाउनु पर्दछ ।

जातीय भेदभाव र छुवाछूत अन्त्य तथा दलित अधिकार प्रवर्द्धन सम्बन्धि कार्यविधि, २०७३

नेपाल सरकारले जातीय भेदभाव र छुवाछूत अन्त्य तथा दलित अधिकार प्रवर्द्धन सम्बन्धि कार्यविधि, २०७३ जारी गरेको छ । यो कार्यविधि नेपालले अनुमोदन गरेको जातीय भेदभाव उन्मुलन सम्बन्धि अन्तर्राष्ट्रिय महासन्धी १९६५, नेपालको संविधानको धारा २४ मा उल्लेखित छुवाछूत र भेदभाव विरुद्धको मौलक हक तथा जातीय भेदभाव र छुवाछूत (कसूर र सजाय) ऐन, २०६८ को मर्म अनुरुप जारी भएको छ । यस कार्यविधिले जातीय भेदभाव र छुवाछूत अन्त्य तथा दलित अधिकार प्रवर्द्धनका लागि उच्चस्तरीय तथा सर्वपक्षीय सहभागिता बढाउन खोजेको छ । यसले जातीय भेदभाव र छुवाछूत अन्त्य तथा दलित अधिकार प्रवर्द्धनका लागि केन्द्र देखि स्थानीय स्तरसम्म संयन्त्रहरू निर्माण गर्ने र ती संयन्त्रहरूको काम, कर्तव्य र अधिकारकाहरु स्पष्ट गरेको छ ।

केन्द्रीय स्तरमा प्रधानमन्त्रीको संयोजकत्वमा एक उच्चस्तरीय समिति रहेको छ । यस समितिले जातीय भेदभाव तथा छुवाछूतको अन्त्य सम्बन्धि राष्ट्रिय कार्ययोजना तर्जुमा र कार्यान्वयनका लागि नेपाल सरकार तथा केन्द्रीय समन्वय समिति, सम्बन्धित मन्त्रालय तथा निकायहरूलाई आवश्यक निर्देशन तथा सुझाव प्रदान गर्दछ ।

केन्द्रीय स्तरमा नै मुख्य सचिवको संयोजकत्वमा केन्द्रीय समन्वय समिति रहने व्यवस्था छ । यस समितिले जातीय भेदभाव तथा छुवाछूतको अन्त्यका लागि नीतिगत विषयमा उच्चस्तरीय समितिलाई सल्लाह तथा सुझाव दिने, कार्ययोजना अनुगमन तथा मुल्यांकन गर्ने, लगायत जिल्ला समन्वय समिति तथा सम्बन्धित निकायलाई आवश्यक निर्देशन प्रदान गर्ने जस्ता महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नुपर्दछ ।

जिल्लास्तरको संयन्त्रका रुपमा प्रमुख जिल्ला अधिकारीको संयोजकत्वमा जिल्ला समन्वय समिति गठन हुन्छ । यसमा स्थानीय विकास अधिकारी, जिल्ला शिक्षा अधिकारी, जिल्ला जनस्वास्थ्य प्रमुख, जिल्ला प्रहरी प्रमुख, जिल्ला सरकारी वकिल, महिला विकास अधिकृत, नेपाल बार एशोसिएनका जिल्ला अध्यक्ष, संयोजकले मनोनयन गरेका जिल्लास्थित दलित अधिकार तथा सामाजिक क्षेत्रमा क्रियाशिल संघ-संस्थाका प्रमुखहरू मध्ये कम्तीमा तीन जना महिला सहित ५ जना सदस्यहरु र जिल्ला विकास समितिको योजना अधिकृत सदस्य-सचिव रहने व्यवस्था गरिएको छ ।